

[Wilhelm]

og hvad det ellers er, § 14, stk. 2, bliver brugt til.

Her har forslagsstillerne gjort sig en sådan umage med at undgå de virkninger, at det næsten har været umuligt at læse dette lille bitte forslag. Men så vidt jeg har kunnet finde ud af, vil man alene stille det krav til fonde og foreninger, og hvad det ellers er for nogle fiduser, at de nu skal være hjemmehørende her i landet, og det krav vil man end ikke stille til de gamle ydelsesaftaler. Altså de forpligtelser til ydelser, der er indgået, og som jo ikke er tidsbegrænsede, men kan køre videre i én uendelighed, som hverken er registrerede eller bogførte eller oplysningspligtige nogen steder, kan altså køre videre. Man skal ikke i fremtiden kunne lave fradragsberettigede bidrag til fonde, hvis de er hjemmehørende i udlandet. Det er den eneste indskrænkning, man vil lave på dette felt, så vidt jeg kan læse dette lidt knoklede forslag, og det bliver jo knoklet, når man skal fritage vennerne for enhver pris.

Jeg ser også, at de konservative har været så omhyggelige, at de har opdaget den fidus, som man kan tale om med folk fra ligningsvæsenet, der trods erfaring gennem 20 år aldrig har opdaget den, men som faktisk eksisterer: fidusen med børnebørnene. Der er hundredtusinder af bedsteforældre her i landet, der sætter noget af til deres børnebørn, men der er ikke en promille af dem, der kender denne fidus. De konservative er opmærksom på den og har omhyggeligt sørget for, at den også bliver undtaget fra deres indgreb mod fradragsfidusen; altså stk. 5.

Man vil af disse bemærkninger forstå, at VS ikke vil støtte forslaget. Vi vil tværtimod gøre, hvad vi kan for, at det materiale og de argumenter, der findes imod denne hetzagtige måde at gribe indgrebene mod fradragene an på, bliver ajourført og udbygget. Vi kan love, at vi i skatteudvalget vil bidrage til, at vi får at vide, hvad der egentlig ligger bag borgmester Thustrup Hagens temmelig opsigtsvækkende tal, som er i strid med alt, hvad vi tidligere har set på området. Vi vil have dem gået grundigt efter i sømmene, og vi vil have en ajourført opgørelse af, hvad denne § 14, stk. 2, bliver brugt til af fonde, hvad den bliver brugt til af udvandrerbidrag, og hvad den bliver brugt til af indvandrerbidrag. Vi vil endnu en gang forsøge at få en opgørelse over, om indvandrere alt i alt har

flere fradrag, end tilsvarende danske arbejderfamilier har; alt tidligere materiale tyder på, at det har de ikke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi mener, at der trods alt er et problem, selv om meget andet tilsyneladende kan fremføres, men vi ønsker ikke at være så rigoristiske som de konservative; det være sagt med det samme. Vi mener, at man i stedet må finde et passende loft over de beløb, der kan fratrækkes for forsørgelseskontrakter, hvor beløbene går til personer eller institutioner i udlandet.

Det er helt i overensstemmelse med det forslag, vi én gang har set i skatteudvalget. Jeg skal blankt erkende, at jeg dengang tog nogen afstand fra det, fordi jeg mente, at beløbet var for lille. Vi må nu engang også af hensyn til de personer, vi har inviteret herop – både de inviterede og dem, vi ikke har inviteret – vise menneskelige hensyn og familiemæssige hensyn. Men vores mening er altså, at vi må sætte et passende beløb på i stedet for helt at afskaffe mulighederne.

Flygaard (DR):

Jeg kan sige det ganske klart: retsforbundet kan ikke medvirke til en gennemførelse af det konservative forslag, og det kan vi ikke ud fra den betragtning, at den ligestilling, man taler om fra konservativ side, kun er en formel ligestilling. Det reelle i forslaget er, at der øves forskelsbehandling. En sådan forskelsbehandling med sigte på gæstearbejderne vil retsforbundet ikke medvirke til, og hvis det regeringsforslag, som er bebudet fra skatte- og afgiftsministerens side, ikke bliver af noget anden karakter end det, vi sidst så fra regeringens side, kan vi heller ikke medvirke til at gennemføre det.

Hagen Hagensen (KF):

Der er jo ikke så overvældende mange af ordførerne, jeg skal sige tak til, så lad mig huske at gøre det straks, for den tilslutning, som nogle har givet. Men i øvrigt vil jeg sige om det forslag, vi har fremsat, at det omhandler et problem, der nødvendigvis skal klares, og dette er da også erkendt, så vidt jeg forstod, af alle ordførere. Om det så skal løses netop på den måde, vi her foreslår, vil vi bl. a. komme til at se under udvalgsarbej-